

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXVIII. évfolyam 2023/1. szám Böjt–Húsvét

„Mert a halál eltűnik, nemcsak Krisztus győzelmében, hanem a miénkben is, minthogy a mi hitünk által és a mi hitünkben mi is győzünk.”

Luther Márton: *Értekezés a keresztyén ember szabadságáról*

A halál ellenére győz az ÉLET!

Jézus, a mi Urunk, „...halálra adatott bűneinkért, és feltámasztatott megigazulásunkért”. (Rm 4,25)

Amikor a cikket írom, a török-szír földrengés után vagyunk három nappal. Hallgatom a rádión a híreket. Habár – mint a szakértők mondják – egyre kevesebb a remény, hogy túlélőket találnak a romok alatt, mégis újabb sikeres mentésről adhattak hírt. Valahogy így: *Hihetetlen öröm és remény töltötte el a túlélők után kutatókat, amikor egy asszonyt sikeresen kimentettek, akít a korábban már kiemelt férje szívszorongva várt.*

Aggodalom, elkeseredett küzdelem, dermesztő gondolatok, a hirtelen halál tragédiáinak sorozatosan nyomasztó tapasztalata után végre egy megszabadítás, egy megmenekülés – még ha az élet mégoly gyengévé is zúzódott a romok szorításában. Gondos kezek összehangolt mozdulatai emelik a hordágyat. Az alig pislákoló szemekbe szűrődik újra a fény. A takarómeleg hihetetlenül jóleső érzése. Az ég kékjének megpillantása a vacogtató sötét után – mind azt a hírt adja a túlélőnek: én életben maradhatok! Előhozotván a romok alól. Feltámadás a halál torkából. Megszabadulás egy e világi pokolból. Elveszeten, de mégis megtalálva. Akkor is, ha tudjuk, hogy az áldozatok többségének ez nem adatott meg...

Most mégis, ez a rádióban hallott pillanatnyi szabadulás-esemény és az abban feltörő, sokakra áttragadó élet-üdvözlet, győzelmes lelkiállapot visszhangzik a fülemtől a szívemig: sikerült élve kiemelni az asszonyt, és ettől új reményt kaptak a mentők: érdemes folytatni a keresést! Még itt is győzhet az élet!

Most Húsvét van! Ünnepeünk van! Keresztjével a bűntől, haláltól, gonosztól megváltott, feltámadásával pedig az Istennel teljes (örök) életre vezető úton elindított minket – hit által – az Úr Jézus Krisztus!

Ha az e világi, földi életünkre nézve képesek vagyunk emberekként mindenekfelett ünnepelni a mulandó, törekeny életet, a túlélést, tisztelni benne leg-törekenyebb ajándékunkat, akkor mennyivel inkább kellene meghatottan, hálával és örömmel fogadnunk az elveszettségéből az Isten kegyelmes szeretete révén megtalált és beteljesülésnek induló élet ígéretét és reménységét. Az új, igazi, teljes (örök) életet.

Ha a meggyötört, de még szívdobogó életben meg tudjuk látni a szentség jelét, ami előtt mindannyian tisztelettel állunk, akkor mennyivel inkább hódolnunk kellene Krisztus ajándéka előtt, aki megtörte a bűn és a halál erejét, és napvilágra hozta az elmúlhatatlan életet. (2Tim 1,10)

A „kétfajta” élet nem játszható ki egymás ellen: a **biosz** és a **dzóé**, azaz a biológiai-testi életünk és az igazi, az (örök) élet. Hiszen **nem csak** kenyérral él az ember... – mondja Jézus. (Mt 4,4) Ezek nem egymás ellen vannak, nem egymással vetélkednek, hogy melyiket válasszuk, melyik az erősebb. Mert mindkettő a miénk! Mindkettőnek forrása Isten! Mindkettő ajándék! De mivel „első Ádám”-életünket bűneinkkel eltorzítottuk, az új, a „második Ádámra”, Krisztusra, és általa megigazított (helyére tett, Isten szerető-gyógyító közelébe visszahelyezett) emberségünkre ezért vagyunk, ezért van szükségünk. (Rm 5; 1Kor 15)

A testi életünk adja foglatatát, keretét a szívből induló életünknek: gondolatainknak, vágyainknak, akaratunknak, imáinknak és döntéseinknek. Isten a teremtés óta mind a testünkre, mind a lelkünkre-szemléletünkre gondot visel adományával! Ahogyan a halál torkából megmentett személyeknek esélyük van újra megerősödni, gyógyulni testben és lélekben, úgy van mindannyiunknak meghívása a krisztusi teljes (örök) életben megújulni és megerősödni a bűn, a halál, a gonosz ártó erőivel szemben. Krisztus az Istennel teljes életre mentőnk és formálónk!

A földrengés utáni humánus segítő igyekezet bizonyította, hogy mi emberek, legmélyebb érzéseinkben – akárhol élünk is e földön – még mindig egymásért felelős testvérekként tudunk a tettek mezejére lépni. Vajon lehetünk-e egymást szeretettel életető-gyógyító testvérek Krisztus révén az általa ajándékozott új élet gyümölcseivel is – nem csak a tragédiák idején? Hittel nézzünk a megfeszített és feltámadt Úrra, hogy általa újuljon életünk, és együtt vallhassuk egyik húsvéti énekünkkel:

Az élet győz, a mord halál A prédát visszaadta már, Nagy úrságának vége lett, Mert Krisztus hoz új életet. Halleluja! (Evangélikus Énekeskönyv 217/3.)

Péter Zoltán

Konfirmáció és elköteleződés

Evangélikus egyházunk a 2023-as esztendőt „a konfirmáció és elköteleződés évének” nyilvánította. Örülnek, ha azok a fiatalok és felnőttek, akik idén konfirmálnak, átéreznek, hogy egy különleges évjárához tartoznak. Ám nemcsak őket, hanem családtagjaikat, sőt az egész gyülekezetet is megszólítom.

A Budavárban jó átélni, hogy itt a konfirmáció igazán gyülekezeti alkalom. Az a tény, hogy évről évre szép számmal vannak, akik az oktatásban részt vesznek, azt mutatja, hogy a gyülekezetben jól szervezett ifjúsági munka folyik, illetve hogy a hitoktatáson keresztül is sikerül sokakat megszólítani. A lelkészek és a hívek közötti rendszeres kapcsolattartás, a családok a keresztséget követő figyelemmel kísérése is e háttérmunka fontos eleme. Ezért aztán a konfirmáció az egész gyülekezet ügye lett. Ezt átélhetjük már akkor, amikor az induló csoport konfirmáló lelkésze bemutatja a gyülekezetnek a kis csapatot. A jelenlevők ekkor nem csupán futólag ismerhetik meg a számomra mindig széparcú és tiszta tekintetű fiatalokat, hanem a kézbe kapott egy-egy fénykép alapján fokozott felelősséget is magukra vállalhatnak egyikükért-másikukért. Tudom, hogy több testvérünk otthon kitűzi a képet, és naponta imádkozik egy-egy fiatalért.

Tovább erősítik a szálakat a konfirmandusoknak szervezett kirándulások vagy gyülekezeti hétvégék. A Budai Egyházmegyében immár bevett gyakorlat több gyülekezet konfis csoportjának közös táborozása Piliscsabán, ugyanakkor – különösen az idei tematikus évben – az országos egyház is sok közös programot kínál. Öröm látni azt is, ahogy az ifjúság tagjai fogadják az utánpótlást.

A konfirmáció gyülekezeti jellegét erősítheti az is, ha az ünnepi istentisztelet liturgiájában több szülő is részt vesz. Vagy úgy, hogy világiként ígét olvastak az oltárnál, vagy úgy, hogy – mert erre is többször volt példa az elmúlt években – lelkészként saját gyermeküket vagy unokájukat is megáldották. Egy szülő vagy nagyszülő számára egészen különleges ajándék ez!

A konfirmációi ünnepre általában meghívót kapnak a 20, 30, vagy éppen az 50 évvel ezelőtt konfirmáltak is. Mindez megerősíti a zsolttáros igazát: „Jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.” (Zsolt 100,5)

A konfirmáció során dialógus folyhat a gyülekezet és a konfirmandusok között, ha a felnőttek és a gyerekek változva éneklük a 300. éneket.

Utóbbiak vékony gyerekhangon kezdik: „*Először léppek oltárodhoz*”. Erre a hívek kórusa felel: „*Indulj el, Jézusunk kis nyája, / Ne félj, veled megyünk sokan...*”

Természetesen külön öröm, ha felnőttek konfirmálnak. A húsvét hajnali istentiszteleteken számos esetben van erre példa. Adja Urunk, hogy idén is több felnőtt részesedjen a keresztség, a személyes hit és a gyülekezettel való kapcsolat megerősítésének csodájában és örömeiben.

A „konfirmáció és elköteleződés éve” arra kínál lehetőséget, hogy az egész közösség megerősödjön, és annak egyes tagjai igazán elköteleződjenek. Ezen az ünnepi alkalmon elhangzik egy ősi ének, az úgynevezett „confirma”. Mit is jelent ez? „*Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis. – Erősítsd meg Istenünk, amit cselekedtél bennünk.*” Ezt a himnuszt az ógyház a húsvét utáni, úgynevezett fehér vasárnapon énekelte, amikor hagyományosan a kereszteleket tartották. Az ősi dallamnak a konfirmációi istentiszteleten is méltó helye van, hiszen a konfirmáció nem más, mint megerősítés.

A konfirmáció a család megerősítése is. Talán a szülők és nagyszülők is újra átélik a saját konfirmációjukat. Ez lehetőséget teremt a nagy beszélgetésekre, s ők is erősödnek a gyermekük, unokájuk kérdései, gondolatai által. A felkészülés során a Tízparancsolattal összefüggésben bizonyára előkerül a szülőkkel való kapcsolat. Nagyon fontos, hogy ebben is megerősödjön a fiatal: tudja, hogy családja az a biztos háttér, ahonnan elindult, és ahova mindig visszatérhet.

Az egyházhoz tartozásban is sokan megerősödnek a konfirmáció által. Néhány család valóban a gyermeke keresztelőjén volt utoljára templomban, és most az ő kötődésén keresztül érzi újra fontosnak a gyülekezethez tartozást, és találja meg feladatát is ebben a közösségben.

A konfirmáció az egész egyház ügye kell hogy legyen. Mindannyian megerősödhetünk hitünkben, az összetartozás érzésében és az elhatározásban, hogy tanúságtevő életet akarunk élni.

És amit még mindannyian megtehetünk: imádkozunk a konfirmandusok – fiatalok és felnőttek – megmaradásáért, otthonra találásáért, és főképpen a hitük erősödéséért. Csak néhány szó: „Erősítsd meg, Istenünk, amit cselekedtél bennünk.”

Fabiny Tamás
püspök

Felnőtt konfirmandusok visszaemlékezései

Amikor először léptem be a templom kapuján, minden idegen volt. Gyermekkeresztelőre érkeztem, de fogalmam sem volt róla, hogy nem is olyan sokára én itt fogok konfirmálni. Csak annyit éreztem, hogy Isten vár. Türelmesen, akkor már lassan 30 éve. Együtt konfirmáltunk férjemmel. Nagyon szép időszak volt ez. Közel éreztem magam Istenhez, és választ kaptam a felkészülés során sok-sok addig megválaszolatlan kérdésre. Válaszokat, melyek téglánként bontották le azt a falat, amit oly sok éve építettem magunk közé.

Nem tudom, milyen érzés kamaszként konfirmálni és hitben járni, de nekem felnőttként ez a nap meghatározó volt az életemben. Sok-sok év után ma is, ha messzebbre sodródom Istentől, erőt ad a visszaemlékezés. Hálás vagyok az Úrnak azért, hogy ezen a gyülekezeten keresztül vezetett magához! Hálás vagyok azért, hogy ki mertem állni mellette az ateista családomban, ahol korábban elképzelhetetlen volt Jézus nevét kimondani, és idővel szüleim is belátták, hogy jó helyen vagyok.

Amióta gyermekeim vannak, csak azóta kapiszálom azt, amit akkor fel sem fogtam. Hogy hogyan szerethet engem ennyire az én mennyei Atyám, amikor én annyira, de annyira nem érdemlem meg. Mert én, mint egy rossz gyerek, sokszor mégse figyelek rá. De Ő most is türelmes. Vár, terelget, támogat, és feltétel nélkül szeret.

Molnárné Füle Gabriella

„...és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,20b)

2020 októberében Máté evangéliumának jól ismert záró sorát választottam konfirmációs igének. Jézus bátorító szavai – melyek a tanítványok miszsiói kiküldésekor hangzottak el – mindig nagyon közel álltak hozzám, mert igazolva éreztem és érzem általa az egész életemet végigkísérő bizonyosságot: az Úr velem van, mellettem áll, irányít és terelget.

A szívemben érzett bizonyossághoz, a kissé formátlanul „gomolygó” hitemhez azonban sokáig nem találtam kereteket. Ehhez nagyon hiányzott valamilyen külső segítség és egy közösség. A közép-

generáció számára tartott Fügefa-alkalmak ezt jelentették nekem. A hittanórákon elhangzott biblia-magyarázatok és az azt követő beszélgetések, játékos feladatok során egyszerűen a helyére kerültek a dolgok, neveket kaptak az érzések, fogalmat és értelmezést a sejtések. Hazataláltam.

A konfirmáció azonban nem csak a hitem megvallása és a közösséghez tartozás miatt volt fontos számomra. Kiskoromtól kezdve, amikor a templomban ültem és a többiek felálltak, hogy úrvacsorát vegyenek, úgy éreztem: van Valami, amiből ki maradok, van Valaki, akitől el vagyok zárva...

A konfirmáció kinyitotta ezt a kaput is: a kaput Jézus Krisztus felé, amely kapun ráadásul – a legnagyobb öröömre – a két fiammal egyszerre léphettem be...

Vass Péter

Károlyi Amy

Nagyhét

*Jézus szenvedése újra érik,
a nagyhét újra ismétlődik.
Kicsit siet, vagy kicsit késik.
Hiába zöldellnek pálmaágak,
a zöld, az élő zöldnek nem felel.
Az ember hite belefárad,
a szenvedés megismétlődik.*

*De nem panaszkodhatsz másnak,
csak Jézusnak, Isten fiának.
Csak Jézusnak, aki feltámad.*

Imahét a Krisztus-hívők egységéért

Feleségemmel 53 éve ökumenikus házasságban élünk. Ez magával hozta, hogy egymás egyházait is megismerjük. Személyes, emberi vonatkozásokban mindkét egyházi közösségben teljes elfogadásra találunk. Ugyanezt egyházvezetési oldalon nem éreztem, bár a zugligeti Szent Család templom plébánosai befogadók voltak.

10-15 éve veszünk részt az ökumenikus imahét alkalmain. Eleinte nem mindig sikerült időben információhoz jutni, így előfordult, hogy nem a jelenlegi budai körben, hanem más területeken lévő templomok alkalmaira mentünk el. Idén történt meg először, hogy az összes imaórán részt tudtunk venni. Örülünk, hogy így történt.

A fentiekből adódik a kérdés: miért veszünk részt, miért örülünk a lehetőségnek? Az első ok az, hogy így magunk is tudunk tenni valamit az összetartozás vágyának láthatóvá tételéért. Katolikus feleségem rendszerint szomorúan állapította meg, hogy ők milyen kevesen voltak egy-egy alkalmon. Idén először éreztük ennek pozitív változását. Lehet, hogy ebben az is segített, hogy néhol amúgy is rendszeres alkalom vált közös imaestté, vagy az imaóra közvetlenül a misét követte, és ezért a fogadó egyházközösség nagyobb létszámban képviseltette magát. Azt hiszem, hogy jó, ha a különböző felekezetek észlelik a hívek részéről jelentkező, növekvő igényt az egységre törekvésben. Azt is gondolom, hogy az egyre jobban szekularizált világban a különböző egyházaknak is ez a megfontolandó érdeke.

A következő ok, hogy ezeken az alkalmakon ugyanúgy gazdagodhatunk, mint az istentiszteleteken. Szinte mindig megfog valami: gyakran az igehirdetés, máskor egy-egy imádság, addig esetleg nem ismert énekek, vagy egyszerre több is. Az idei év témája Ézs 1,17 alapján „*Tanuljatok meg jót cselekedni, törekedjete az igazságra*” – azt hiszem, ma is aktuális. Most is voltak olyan alkalmak, melyeken a fogadó egyházközösség a saját szokásos szertartását mutatta meg – ezek szintén értékek számunkra. Kielegően kicsit a kíváncsiságom is; közös értékek, ölekezési pontok jelennek meg ilyenkor, aminek örülünk. Ez annak ellenére is igaz, hogy amíg gyermekeink felnőttek, mi egész családként római katolikus templomba jártunk. Nemcsak a szertartásokat ismerem, de részt vettem sok más közösségi alkalmon is, a gyerekek nyári táborának előkészületi munkáitól kezdve a hétvégi lelkigyakorlatokig. Tehát az ökumené gyakorlása részemről eléggé régen kezdődött el.

Egy harmadik ok a templomok és azok művészi értékeinek megismerése. Ezért (is) igyekszünk kicsit előbb érkezni, hogy legyen idő körülnézni. Annak is örülünk, hogy sok templom meg tudott szépülni az elmúlt időszakban. Érdekel az egyházak története is:

ha van rá időm, a fogadó templom történetének, értékeinek is utánanézek. Nem csak evangélikus egyháztörténettel foglalkozó írásokat olvasok: több katolikus szerzetesrend történetével is megismerkedtem már. Tanulságos írások. Rámutatnak, milyenek vagyunk közösségben és egyenként: esendő emberek.

Örömet jelent az is, ha nemvárt ismerősökkel találkozom. Idén például a Fő utcában, a Szent Flórián görögkatolikus templomban köszönt rám egy régóta ismert fiatalabb kolléga. Részvételének otthonosságából, az énekek ismeretéből azonnal felismerhető volt, hogy ő oda tartozik. Az imaóra után, útban a villamosmegállóig, még jól elbeszélgettünk. Most vett részt először ilyen ökumenikus imaalkalmon. Felmerő között négy generáción keresztül görögkatolikus papok találhatók.

Szépek voltak, örömet szereztek a zenei programok is. A Budavári Nagyboldogasszony templomban a Budavári Gospel Kórus szolgált nagyon szépen, az imaeste témájához illő énekekkel. A Szent Flórián templomban a hangszeres kíséret nélküli éneklés egyszerű szépségét élhettük át. Ugyancsak a Fő utcában, a Kapucinus templomban, a vesperás, az esti imaóra zenei programját élvezhettük. A budavári istentiszteleten a Schütz Kórus szolgált mives énekléssel. Végül az utolsó két estén az Országúti Ferences templomban és a Szilágyi Dezső téri református templomban ifjúsági zenés istentiszteleteken vehettünk részt. Bevallom, mindkettőnknek az előbbi tetszett jobban – ez talán életkorunk velejárója lehet. Az utolsó alkalmon a katolikus papok részvétele hiányzott.

Örülünk, hogy az imahét jóvoltából részvételünkkel támogathatjuk az ökumené szellemét, kifejezhetjük elérésének kívánságát, és részesülhetünk az alkalmakon nyerhető sokféle örömforrásból.

Kullmann Lajos

Köszönet és kérés

Köszönjük mindenkinek, hogy támogatta Alapítványunkat az SZJA 1% felajánlásával!

Kérjük, hogy az adóbevalláskor idén is gondoljon alapítványunk működésére és az Evangélikus Egyházra, bátorítsa hozzátartozóit, ismerőseit is a **2 x 1% felajánlására!**

A Magyarországi Evangélikus Egyház kódja: **0035**

A Budavári Evangélikus Gyülekezet Alapítvány adószáma: **18007545-1-41**

A felajánláshoz szükséges formanyomtatvány a NAV honlapjáról letölthető, illetve a templom bejáratánál – kitöltve – megtalálható!

Köszönettel: az *Alapítvány Kuratóriuma*

Kedves böjti énekem

Az elmúlt két évben, mióta hitoktatóként dolgozom a gyülekezetben, azt vettem észre magamon, hogy mennyire fontos lett számomra az egyházi év ritmusának megélése. A hittanórákon sokat foglalkozunk az ünnepekkel, az ünnepi időszakok hangulatával, ami természetesen nekem is segít abban, hogy megszólított legyek. Azonban teológus éveim alatt, amikor a szorgalmi és vizsgaidőszakok folytonos váltakozása határozta meg a mindennapjaimat, sokszor csak a zene tudott számomra összekötő pont lenni az egyházi év frissítő, eleven haladási irányával. A böjti időszakban gyerekkorom óta társam egy ének, melyet még a kőszegi templomban hallottam először, s amely az egyetemi években is fontos irány maradt. Ezt szeretném most a budavári gyülekezet figyelmébe is ajánlani. Ez a dal Evangélikus Énekeskönyvünk 207., *Megállok csendben keresztfádnál* című éneke:

1. *Megállok csendben keresztfádnál, És lehajtom némán fejem. Tehozzád jöttem, mintha várnál, Én Megváltóm, egyetlenem. Te, aki értem is szenvedtél, S a Golgotán megfeszítettél, Könyörülj rajtam!*
2. *Átkarolva szent keresztfádat Bánat tölti el szívemet. Ó, mert tudom, ha lelkem fáradt, Nyugalmat csak nálad lelek. Te vagy az irgalom egyedül, Ki a bűnbánón megkönyörül, Én Uram Jézus.*
3. *Tudom, meghalod esdeklésem, Ha bűnöm el nem hallgatom. Te könnyíted meg szenvedésem, Üdvöm mástól nem várhatom. Védő karod felém kitárod, És csüggedt életem megállok A keresztfáról.*

Furcsa borzongás jár át, amikor ezt az éneket meghallom. Eszembe jut gyermekként a kőszegi evangélikus templom rideg, szinte világító fehér fala, az oltár márványszürke egyszerűsége, a padok sötét színű érett kontrasztja – az a kínzó tisztaság, és mégis kellemes melegség, biztonság, amit gyermekként átéltem. Ma pedig éppen ezen tisztaság érzése az, amely számomra a böjtöt jelképezi. A böjtben érezzük csak igazán, hogy bár körbeveszünk magunkat életünk sokféle árnyalatával, de híján vagyunk az igazi színnek. Ilyen bensőséges, személyes találkozást elevenít meg Krisztussal énekünk első versszaka is. A Krisztus kereszttel való találkozás az egyedüli dolog, mely megmutatja számunkra, Nélküle mennyire egyedül vagyunk.

Az Istennel való találkozás ugyanakkor önmagunkkal való találkozás is. Pusztay József olyan őszintén fogalmazza meg, hogy ez a találkozás nem könnyű, hiszen feltárja bennünk szívünk ürességét,

megmutatja gyengeségeinket, esendő természetünket. Azokat a sebeinket, melyeket csak Isten gyógyíthat meg. „Bánat tölti el szívemet” – hangzik a második versszak soraiban, és éppen ez a bűnbánat az, ami Isten felé fordít minket, amiben nem tudjuk tagadni többé rászorultságunkat, s Krisztusra hagyatkozunk.

A böjt tehát Isten jelenlétébe helyez bennünket. Így cseng harmadik versszakunk is, hiszen nincs más lehetőség, mint Krisztushoz kiáltani. Ő könnyíti meg terhelt életünk, Ő tölti be, áldja meg életünk minden napját. Éppen ezért énekünk utolsó sora szinte visszavezeti szemünket a keresztfára. Az ember ítéletének és könyörületének tárgyára, Krisztus szeretetére. Ebben a szeretetben, ebben a mély bizalomban lelhetünk mi magunk is örömet, hiszen megszűnik az elszakítotttság, és új növekedésre indít bennünket is életünkben, közösségeinkben.

Ezzel a számomra nagyon kedves énekkel szeretnék biztatni mindenkit a böjtben az Istennel való találkozásra!

Wölfel Mihály

Házi úrvacsora

Felhívjuk beteg vagy idős testvéreink figyelmét, hogy akik szeretnének otthonukban úrvacsorával élni, telefonon vagy a gyülekezeti honlapon, a szolgálatok/látogatás menüpont alatt található úrlapon keresztül egyeztethetnek időpontot, és a lelkészek szívesen meglátogatják őket.

Telefon: +36-1-356-9736 (hétfőtől-péntekig 9–13 óra között), vagy <http://budavar.lutheran.hu>

Márk Zarándokház

A badacsonyi pihenőház áprilistól október végéig idén is lehetőséget nyújt a gyülekezet tagjainak a feltöltődésre. Házaspárok, családok vagy kisebb csoportok vehetik igénybe.

Érdeklődni *Bencéné Szabó Márta* lelkésznél lehet (tel: +36-20-824-3057), az írásos jelentkezéseket, megjelölve a tervezett érkezési és elutazási időt, pedig a marta.bencene.szabo@lutheran.hu e-mail címre várjuk. *A nyári időszakra már nincsenek szabad időpontok.*

Sára terem

Közösségi termünk alkalmas családi programok, születésnapok és egyéb alkalmak megtartására. Örömmel állunk ezzel is a gyülekezet tagjai rendelkezésére. Érdeklődni *Kovács Kata* hitoktatónál lehet a +36-20-824-9031 telefonszámon.

Eseménynaptár – 2023. Böjt–Húsvét

Február 26. vasárnap

Böjt 1. vasárnapja – INVOCAVIT

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében a születésnapok köszöntése, utána közös kávézás

Február 27. hétfő

19.00 – Élet-utak – Életéről, hitéről mesél:
Szilvágyiné Kránitz Zsuzsanna pedagógus, énekkarunk és a kuratórium tagja

Március 5. vasárnap

Böjt 2. vasárnapja – REMINISCERE

Istentisztelet a szokott rendben

9.00 – Családosok, gyermekek istentisztelete

18.00 – Orgonazenés áhítat

Március 7. kedd

18.00 – Bibliaóra

19.00 – Presbiteri gyűlés

Március 8. szerda

19.00 – Fügefá – Interaktív bibliatanulmányozás a középgeneráció részére

Gyülekezeti hétvége

A Konfirmáció és elköteleződés éve alkalmából
„*Jó, ha kegyelemmel erősödik meg a szív!*”

Március 10–12. péntektől vasárnapig

Áhítatok, előadás, közös játék, éneklések, kórusok, biztonyságtételek, közösségépítő és hitben erősítő alkalmak, gyermekfoglalkozás.

Vasárnap úrvacsorai istentisztelet!

Vendégünk: *Keczkó Szilvia* lelkész, doktorandusz

Helyszín: *Andorka Rudolf* Evangélikus

Konferencia és Missziói Központ

8624 Balatonszárszó, Jókai u. 41.

A teljes költség: **25.000 Ft/fő** (szállás és étkezés)

Gyermekek 3-13 éves korig: **12.000 Ft**, 3 éves kor alatt ingyenes. A nem teljes időre érkezőknek is teljes díjat kell fizetniük! A normáltól eltérő étkezésért 1.000 Ft különdíjat számolnak fel.

A részvételhez Alapítványunktól támogatás igényelhető!

Jelentkezési határidő: **2023. március 1.**

Jelentkezés módja: jelentkezési lap, vagy elektronikus formában a következő űrlap kitöltésével:
<https://forms.gle/nbUySJiZ9B5Tpreh8>

Március 12. vasárnap

Böjt 3. vasárnapja – OCULI

Istentisztelet a szokott rendben

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet

Március 13. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem „*HÁZ – SZÍNHÁZ – EGYHÁZ*” – beszélgetés *Gryllus Dorka* és *Simon Kornél* színművészekkel

Március 19. vasárnap

Böjt 4. vasárnapja – LAETARE

Istentisztelet a szokott rendben

18.00 – Az istentiszteleten a Budavári Gospel Kórus szolgál

Március 22. szerda

19.00 – Fügefá – Interaktív bibliatanulmányozás a középgeneráció részére

Március 26. vasárnap

Böjt 5. vasárnapja – JUDICA

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében a születésnapok köszöntése, utána közös kávézás
A Gusztáv Adolf Segélyszervezet (GAS) számára történő gyűjtés keretében „szószékcsere” lesz az egyházmegyében. Igét hirdet: *Kézdy Péter* piliscsabai lelkész

Március 27. hétfő

19.00 – Élet-utak – Életéről és hitéről mesél
Gilly Lóránt és felesége, *Kinga*

Március 31. péntek

16.00 – Ökumenikus keresztút

Április 2. vasárnap

Böjt 6. vasárnapja – PALMARUM

Istentisztelet a szokott rendben

9.00 – Családosok, gyermekek istentisztelete

18.00 – Orgonazenés áhítat

Április 3. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem „*Nagykövetek nagy-péntek küszöbén - Holbein Követek című képének üzenete*” – *Orosz István* előadása

Április 3–5. Nagyhét

Nagyheti érzelme hullámok

Evangelizáció hétfőtől szerdáig

minden este 18.00 órakor

Igét hirdetnek a gyülekezet lelkészei

Április 4. kedd

19.00 – Képviselő-testületi gyűlés

Április 6. csütörtök

Nagycsütörtök

18.00 – Úrvacsora szerzésének ünnepe

Igét hirdet: *Bence Imre*

Lábmosás liturgiájával

Április 21-23.

Egyházmegyei konfirmandustalálkozó Piliscsabán

Péntek estétől vasárnapig tartó
közösségépítési alkalom

Április 7. péntek Nagypéntek

Istentiszteletek a vasárnapi rend szerint!

Budavárban:

9.00 – Igét hirdet: *Péter Zoltán*

11.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

18.00 – Igét hirdet: *Péter Zoltán*

Presbiteri passióolvasás

Budagyöngyén:

9.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

Április 9. vasárnap Húsvét ünnepe

Budavárban:

5.00 – Feltámadás liturgia

Felnőttek kereszstelője és konfirmációja

A hajnali feltámadás-istentiszteleten a Schütz Kórus szolgál.

Igét hirdet: *Bence Imre*

Húsvét reggeli gyülekezeti kávézás

9.00 – Igét hirdet: *Bencéné Szabó Márta*

11.00 – Igét hirdet: *Fabiny Tamás*

18.00 – Igét hirdet: *Bencéné Szabó Márta*

Budagyöngyén:

9.00 – Igét hirdet: *Fabiny Tamás*

Április 10. hétfő Húsvét második napja

Budavárban:

9.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

11.00 – Igét hirdet: *Péter Zoltán*

Este nem tartunk istentiszteletet!

Budagyöngyén:

9.00 – Igét hirdet: *Péter Zoltán*

Április 12. szerda

19.00 – Fügefafa – Interaktív bibliatanulmányozás a középgeneráció részére

Április 16. vasárnap Húsvét utáni 1. vasárnap QUASI MODO GENITI

Istentiszteletek a szokott rendben

Április 23. vasárnap Húsvét utáni 2. vasárnap MISERICORDIA DOMINI

Istentiszteletek a szokott rendben

Szupplikáció a gyülekezetben. 9.00-kor Budagyöngyén és 11.00-kor a várban az Evangélikus Hittudományi Egyetem egy hallgatója hirdeti az igét.

Adományokat a lelkészképzés támogatására gyűjtünk.

Április 24. hétfő

19.00 – Élet-utak – Szervezés alatt

Április 30. vasárnap Húsvét utáni 3. vasárnap – JUBILATE

Istentiszteletek a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében a születésnaposok köszöntése, utána közös kávézás

Május 2. kedd

18.00 – Bibliaóra

19.00 – Presbiteri gyűlés

Május 7. vasárnap

Húsvét utáni 4. vasárnap – CANTATE

Istentiszteletek a szokott rendben

9.00 – Családosok, gyermekek istentisztelete

18.00 – Orgonazenés áhítat

Május 8. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem „KÉPZŐMŰVÉSZET – ÉPÍTÉSZET – SZAKRALITÁS” – beszélgetés *Benczúr László* építésszel és *Benczúr Emese* képzőművésszel

Május 10. szerda

19.00 – Fügefafa – Interaktív bibliatanulmányozás a középgeneráció részére

Május 13. szombat

Találkozó veled!

Egyházkerületi nap Csömörön

Május 14. vasárnap

Húsvét utáni 5. vasárnap – ROGATE

Istentiszteletek a szokott rendben

A jubiláló konfirmandusok találkozója

(részletekről később adunk hírt)

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet

Május 18. csütörtök

Mennybemenetel ünnepe

18.00 – Istentisztelet a templomban

Május 21. vasárnap

Húsvét utáni 6. vasárnap – EXAUDI

Istentiszteletek a szokott rendben

18.00 – Az istentiszteleten a Budavári Gospel Kórus szolgál

Cselekvő szeretet

Gyülekezetünkben régóta hagyomány, hogy a húsvét előtti hetekben meglátogatjuk rászoruló és rég nem látott idős testvéreinket. Kérjük, ha környezetében tud olyan testvérrel, aki kora vagy betegsége miatt nem tud eljárni templomunkba, alkalmainkra, jelezze felénk.

Várjuk a testvéreket **március 21-én**, kedden 16.30-tól a kápolnába a húsvéti csomagok elkészítéséhez, és az idős, magányos testvéreink meglátogatására is. Kérem, ha észrevételük vagy kérdésük van, hívják bizalommal a Lelkészi Hivatalt vagy személyesen engem.

„Tárjátok ki ti is szívetekeket.” (2Kor 6,13b)

Bajnóczi Ilike +36-20-824-5375

Hála, reménység és bátorítás

Gyülekezetünk – mint minden gyülekezet – a hitéleti tevékenységét elsősorban a tagok adományai révén tudja biztosítani. Hálásak vagyunk azoknak, akik 2022-ben az egyházfenntartási járulékkal, adományokkal és céladományokkal támogatták gyülekezetünk sokrétű szolgálatát. Az elmúlt évben 393 fő juttatta el anyagi hozzájárulását gyülekezetünknek. Bár a befizetők száma egy kicsit csökkent, s a befolyt egyházfenntartói járulékok összege is kevesebb volt a tervezettnél, a testvérek áldozatvállalása és a különféle pályázatokon nyert összegek fedezetet biztosítottak a kiadásainkhoz. Hálásan köszönjük a perselyadományokat is!

Ismert, hogy ez az év minden területen nehezebb lesz. Tudjuk, hogy a családokat is megterheli az infláció, de ugyanígy terhet jelent a gyülekezet számára is. Azt már látjuk, hogy a templom és a gyülekezeti termek, valamint az irodák áramdíja kilencszeresére emelkedett, a gázért pedig a gyülekezeti terekben hétszeres összeget kell majd fizetnünk. Mindent megteszünk a takarékoságért: építési munkacsoportunk az elkészített energia-hatékonysági felmérést követően új beruházásokat készít elő. Gyülekezeti vezetőként úgy látjuk, hogy a magasabb kiadások ellenére sem szabad az alkalmak számát csökkenteni. Sőt, szeretnénk, ha a közösségünk ebben a nehezebb helyzetben is otthont jelentene többeknek. Ezért keressük azokat a bevételi lehetőségeket is, amelyek a terméink bérbeadásából fakadnak. Így családi vagy egyéb közösségek – gyülekezeti élettel összeegyeztethető – rendezvényeire is felajánljuk a Sára terem, az ifjúsági terem vagy a kápolna adta lehetőségeket (családi ünnepek, tréningek, kiscsoportos oktatás).

Ugyanakkor bátorítunk is mindenkit! Az a reményünk, hogy sokan érzik majd a felelősséget! Ha a közel 3000 gyülekezeti tagunk közül éves rendszerességgel többen vennének részt a közösség életének támogatásában, akkor mindenkire kisebb teher hárulna. Ez a bátorítás azért is fontos, mert a 2024. év a választások éve lesz. Egyrészt sor kerül a gyülekezeti tisztségviselők és testületek újraválasztására. Másrészt a gyülekezet lelkészválasztás előtt is áll. Ezen események pedig jelentősen meghatározzák majd gyülekezetünk további éveit, évtizedeit. Az egyházi törvényeink értelmében azok a gyülekezet választható és választó tagjai, akik konfirmált nagykorúként részt vesznek a gyülekezet lelki életében és anyagi támogatásában. Így azok, akik 2023-ban a nyilvántartásunkban szerepelnek, s egyházfenntartási járulékot vagy adományt juttatnak gyülekezetünk pénztárába, automatikusan bekerülnek a választói névjegyzékbe.

Protestáns hagyományunk a gyülekezet demokratikus választói gyakorlata. Éljenek vele minél többen, hogy valóban közös döntés legyen a jövő évi választás.

Bence Imre

Húsvéti jókívánság

Mark Ellingstad amerikai diplomataként jött Budapestre, és itt ismerte meg későbbi feleségét, Kérdő Juditot. Az ige rendszeres hallgatóiként sokféle módon segítették gyülekezetünket. Az ő elköteleződésük egyben egy bátorítás: minden élethelyzetben jó a feltámadott Jézus gyülekezetéhez tartozni!

Keresztény családban nőttem fel Wisconsinban, az Egyesült Államokban, de felnőttként elszakadtam az egyháztól. Az 1990-es évek végén Budapesten éltem és amerikai diplomataként dolgoztam. Egy vasárnap véletlenül a budavári evangélikus templom mellett sétáltam, amikor elkezdődött az istentisztelet. Azt hiszem, Bán István orgonajátéka vonzott, de a Szentlélek is munkálkodott a szívemben, visszahozva a keresztény hithez. Ahogy hallottam ezeket az orgonahangokat, erős, furcsa érzésem támadt, hogy be kell mennem a templomba. A gyönyörű liturgia, a szilárd prédikációk táplálták a hitemet és segítettek visszatérni. Nagyon hálás vagyok a budavári gyülekezetnek, hiszen Judit feleségem itt katekizálódott és keresztelkedett meg. Judittal itt házasodtunk össze 2000-ben.

Azóta éltünk Boszniában, Jeruzsálemben, Albániában és más országokban, de mindig csodálatos volt visszatérni, megtapasztalni a gyönyörű liturgiát, a himnuszokat és a prédikációt. Judit, a lányaim – Grace, Anna és Katarina –, valamint jómagam tavaly februárig Ukrajnában, Kijevben éltünk. A háború kezdete előtt el kellett hagynunk az országot. Azóta a családom Magyarországon él, én pedig Kijevben és Kelet-Lengyelországban dolgozom. Boldog vagyok, hogy alkalmanként visszarepülhetek hétvégére meglátogatni a családomat, és persze hogy visszajöhetek budavári gyülekezeti otthonunkba.

Kedves Krisztusban élő testvéreim, a böjt kezdetkor legyünk hálásak azért, amit Krisztus értünk a kereszten végzett. A legmagasabb árat fizette azért, hogy a legnagyobb ajándékot, a megváltásunkat adja.

Mark Ellingstad

És még farsangunk is volt...

Gyülekezetünk farsangjának napján volt a budavári kitörés emléknapja. Az emlékezés napjára ellentüntetők is bejelentették demonstrációjukat. S ők épp a templomunk előtti területet foglalták el. A készenléti rendőrség nagy erővel vonult ki, és a Bécsi kapu teret szinte hermetikusan lezárta. Magunk sem tudtuk, mi lesz a farsangunkból... – Kisnémeth Szilvia segítőként vett részt az alkalmon.

A reggeli sms-áthítatban ez szerepelt a mai napon: „Isten szeretetének a szabadságában a szolgálatra van erőm!”

Ez a gondolat volt bennem akkor is, amikor elindultam a kápolnát díszíteni a farsangi mulatságra, és hirtelen azzal a ténnyel szembesültem, hogy a templom felé vezető út le van zárva kordonokkal. Próbálkozhattam volna máshonnan megközelíteni, de kiderült, minden irányból lezárás van.

Csak egy dolog járt a fejemben, hogy én szolgálatra jelentkeztem, nekem ott kell lenni, bármi történjék is; a gyerekek hetek óta készülnek, menni kell, csinálni kell. Elkezdtem tehát felvázolni a dolgot, hogy nekem oda a templomhoz kellene eljutnom: nagyon fontos, várnak, farsang lesz, sok gyerekekkel, át kell jutnom, legalább 50 fő jön még rajtam kívül, és nekik is át kell jutniuk...

És az útzár megnyílt: csoda történt és átjutottam. Igaz, kísérettel a bejárati ajtóig, de boldog voltam, hiszen megérkeztem.

Rendhagyó módon indult tehát ez az ideai farsang, de el kell mondjam, mindenki átjutott a közösségünkben az útzáron. Megnyíltak a kapuk, és olyan fergeteges mulatság kerekedett, hogy akik ott voltak, bizonyosan nem felejtik el soha. Az igazi szabadság a szeretetben való szolgálat. Bizonyosan tudta ezt az is, aki a kérésemre megnyitotta a kapukat. És biztos vagyok benne, hogy ismerte Márk evangéliumát is, amiben megírja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.”

Megéltük ezt az örömet mindnyájan, akik ott voltunk szeretetben, közösségben. A jelmezes felvonulás sem maradt el, volt bűvészműtánc, finomabbnál finomabb sütemények, az elmaradhatatlan fánk, tombola és tánc is. Minden a helyén, mintha az útzár nem is lett volna.

A szolgálatra volt erőnk, együtt, közösen.

Kisnémeth Szilvia

Gyarmati Gábor

Csak a szíve bírja ki

Csak a szíve bírja ki, amíg jön és megmenti valaki!
Csak a szíve bírja, amíg lesz, aki leveszi a gonosz fáról, és megmenti meggyötört testét a kínhaláltól.
Csak a szíve bírja, amíg lesz valaki, aki megszanja,
– és véget vetve a borzalmas kálváriának, – ledöntik a szörnyű keresztet, leemelik róla a halott testet.

És könyörgöm, a lelke is bírja, s ne bánja,
hogy annyit ártott a szó, korbács és dárda,
s bár elborult az ég és szakadt a kárpit,
jaj ne hagyjon itt senkit, vagy bárkit.
S ne szálljon még fel a Mennybe, hanem nézzen tovább reménykeltőn a bánatos szemekbe,
és gyógyítsa tovább az egészségest s a féltőt,
mi meg sokáig csodálhassuk még az örökké élő.

Megtörtént. Mégis elment, úgy látszik nem hallotta az ÚR a kérést: hagyja itt még köztünk, hogy ne legyen olyan gyötrelmes, szörnyű a vesztünk.
De nem. Elment, csak a test maradt. Vége, ennyi volt, leomlott a remény, leomlottak a falak.

Győzött a bűn? Nem, nem és ezerszer nem, az nem lehet! A halál bukott el, távozzatok sötét fellegek!
Mert ami történt az a **megváltás** volt! Maga a csoda. Nincs veszve semmi, hiszen áll azóta is a templom és áll az iskola!

Ami elvégeztetett az a **kegyelem**, ha lehet ez még nagyobb csoda! Hogy az ÚR elküldte az egyetlen fiát oda, ahol a legsötétebb gonosz erők dolgoznak, működnek, aratnak, nem fogadnak szót Atyának, Fiúnak, és Lélek-sugallatnak.

De Ő vállalta a megváltás súlyos terhét s eljött köztünk, de fára szegezték.

Nem néztek irgalmat, Istent, törvényt, fegyelmet, csak nevétek. És nem kapott kegyelmet.

Ő pedig, – míg szíve bírta, – csendben viselte, míg végül értünk bűnösökért halva, lelkét kilehelte.

De feltámadt, mert a Teremtő így rendelte!
Meghalt a Fiú, de a megváltást elvégezte.

Scholtz Gusztáv budavári lelkész emlékezete

150 éve, 1873-ban választotta meg a budavári gyülekezet Scholtz Gusztávot lelkészének. Mindmáig ő volt a gyülekezet leghosszabb ideig, 45 évig szolgáló lelkésze! Szolgálatát alatt meghatározó változások történtek, melyek közül a legjelentősebb az új templom felépítése a Bécsi kapu téren.

A 19-20. század fordulójára nagyvárossá érő Budapest egyik legjelentősebb gyülekezetévé nőtt ki magát a budavári gyülekezet. Ezek a békés építkezéssel eltelt évtizedek összeforrtak Scholtz Gusztáv szolgálatával.

Felvidékről származó családja századokkal azelőtt Bártfán élt, de Scholtz Gusztáv már Eperjesen született 1842-ben. Az eperjesi teológia után Jénában tanult. Onnan került 1866-ban segédlelkésznek Budára, *Sztechlo András* lelkész meghívására. Addig nem volt Budaváron segédlelkész, de a Budavárhoz tartozó – elsősorban az óbudai – megnövekedett számú hívek szükségessé tették ezt az állást. Scholtz principálisának lányát, *Sztechlo Arabellát* vette feleségül: 1870-ben volt az esküvőjük. Kétévi káplánság után – 1868-ban – Scholtz Gölnichbányára került lelkésznek. Onnan hívták meg öt év múlva, 1873-ban Budára.

Egyházi egyesületek, szövetségek alakultak ebben a korban: Budaváron az ő idejében jött létre a *Mária Dorottya Jótekonny Nőegylet*. Működésében karitatív és kulturális célokat követett. Scholtz idején, a 19. század utolsó évtizedeiben vált a budavári gyülekezet német ajkúból magyarrá. A jegyzőkönyvek után az istentiszteletek nyelve is mindinkább a magyar lett. A budai családokban azért még sokáig megmaradt a német, mint a családban használatos nyelv. A gyülekezet ekkoriban egymás után következő két felügyelője is a Szepességéről érkezett: *Hunfalvy János*, majd *Andaházy László*. A gyülekezet tagjai közt sok volt a magas állású állami vagy egyéb tisztviselő: Buda értelmiségi és polgári összetételű gyülekezet volt. A 19. század végén a gyülekezet létszáma négyezer főt számlált.

A 19. század utolsó évtizedében Budaváron jelentős állami építkezések kezdődtek. A királyi palotán kívül az országhoz méltó, jelentős államigazgatási épületek létesültek. A Dísz téren álló templom helyére a főparancsnokságot, a honvédség központját tervezték. Szívós tárgyalások során Scholtz lelkész és *Andaházy felügyelő* elérték, hogy az állam a régi helyett új templomot építsen a gyülekezet részére. 1895-re készült el *Kallina Mór* tervei alapján a gyülekezet új otthona a Bécsi kapu téren. 1894 szeptemberétől 1895 áprilisáig tartott az építkezés. A felépült neobarokk templom és a hozzá-

tartozó egyházi épületek (iskola, parókia) az előzőnél korszerűbb és díszesebb épületekben kaptak helyet.

Scholtz Gusztáv, a gyülekezet lelkésze, német nyelvű prédikációval búcsúzott a régi, Dísz téri épülettől. A Bécsi kapu téri templomot 1895. október 20-án szentelték fel. Scholtz Gusztáv prédikációjában Máté evangéliumából választott igét: „*Nem rejtethetik el a hegyen épített város.*” (Mt 5,14) A gyülekezet lelkészének pályája emelkedőben volt: 1894-től a bányai egyházkerület főjegyzője, azaz püspökhelyettese lett. 1898-ban ünnepelték budavári lelkészi szolgálatának negyedszázados évfordulóját.

1905-ben a budapesti egyházmegye esperese, majd 1906-tól a *Bányakerület* püspöke lett. Budavár először az egyháztörténetben evangélikus püspöki székhelyé vált! Scholtz 64 éves volt ekkor, már nem fiatal. Szorgosan végezte mai szemmel óriási méretű kerületének igazgatását, mely ekkor Túróctól Újvidékig és a Bánátig terjedt ki. Igyekezett minél több helyre eljutni: püspöklátogatásai (canonica visitatio-i) a gyülekezetek számára emlékeztetésekké maradtak.

Scholtz Gusztáv élete végére nehéz évek jutottak: 1914-ben kitört az első világháború, 1915-ben elhunyt felesége, *Sztechlo Arabella*. 1916-ban közegyházi szintű tekintélyének megfelelően ünnepelték lelkésszé szentelése 50. évfordulóját. Az ekkorra már megfáradt Scholtz 1918-ban, 76 évesen lemond 12 éve végzett püspöki és 45 éves budavári szolgálatáról. Nyugalomba vonulása után, betegségei következtében, 1925-ben hunyt el. Temetésekor az egyházi és világi lapok hosszú szolgálatát, jelentős eredményeit, békés személyiségét egyaránt méltatták.

Czenthe Miklós

Emlékezem...

BUDAVÁRI SEGÉDLELKÉSZEK EMLÉKEI

Sorozatunkban a korábban Budavárban szolgált segédlelkészeket szólítjuk meg: meséljenek az itt töltött évekről, történelmi tényekről, élményekről, lelki tapasztalatokról.

A lelkészszentelésem Óbudán volt 1962. június végén; ezt követően Salgótarjában, majd Balassagyarmaton, utána pedig Budapesten, Angyalföldön voltam segédlelkész. 1965 ősztől 1967. június közepéig ösztöndíjas hallgatóként a berlini Humboldt Egyetemen tanultam. A német lelkészvizsgát is letettem.

Hazaérkezésem után, 1967. szeptember 1-jén a Budavári Evangélikus Gyülekezetbe kerültem segédlelkésznek – akkor már feleségemmel, Hegyi Ilnával. A lakás a lelkészi hivatal udvarán volt hátul, az emeleten. Itt a villanyt sógoroméék (Hegyi Sándor és Hegyi László) szerelték át, illetve ki is festettük.

Két iroda volt a hivatalban: a belső volt a parókus lelkészé, a külső a titkáré. A másodlelkész Madocsai Miklós volt: hűséges szolgálatot végzett. A hívek a Várból, Pasarétről és a környező városrészekből jöttek. De vasárnaponként Pasaréten is prédikáltunk. Aztán voltak közös rendezvényeink a pasaréti református gyülekezettel is.

Iskolai hittant nem tartottunk. A gyülekezet mintegy kétezer főt számlált, és nagyon magas iskolázottságú volt: egyetemi tanárok, művelt presbiterek – sokan még Sréter Ferenc idejéből. Volt olyan presbiterünk – egyetemi tanár, Váradi Lajos násza –, aki németül is tudott igehirdetést tartani.

A hívek a Várból, Pasarétről és a környező városrészekből jöttek. De vasárnaponként Pasaréten is prédikáltunk. Aztán voltak közös rendezvényeink a pasaréti református gyülekezettel is.

Iskolai hittant nem tartottunk. A gyülekezet mintegy kétezer főt számlált, és nagyon magas iskolázottságú volt: egyetemi tanárok, művelt presbiterek – sokan még Sréter Ferenc idejéből. Volt olyan presbiterünk – egyetemi tanár, Váradi Lajos násza –, aki németül is tudott igehirdetést tartani.

Ennek eleinte hasznát vette az egyház: német istentiszteleteken prédikáltam, az 1968-as Európai Egyházak Kisebbségi Konferenciáján; a Vörös Csillag Szállóban pedig tolmácsoltam. Ezzel együtt járt, hogy a kelenföldi gyülekezetben is én fordítottam a konferencia résztvevőinek igehirdetését.

Minden negyedévben tartottunk német nyelvű istentiszteletet a Bécsi kapu téri gyülekezet kápolnájában. Főnököm, Váradi Lajos esperes megírta a meghívókat, én pedig személyesen hordtam ki a leveleket a német nyelvű országok nagykövetségeire. 60-70 fő volt jelen ezeken az alkalmakon, köztük az NDK diplomatái is.

Csákó Gyula volt az irodafőnök, aki korábban Nyíregyházán Túróczy Zoltán püspöknek is titkára volt.

A kántor Peskó György volt: egy külön tanulmány! Néha átment igehirdetés alatt a közeli preszszóba kávézni, rágyújtani. Aztán egyszer hamarabb befejeztem, és a szószékről elkezdtem énekelni a Jézus a te beszéded című éneket. Többet nem ment át kávézni istentisztelet alatt, amikor én prédikáltam... Jó munkatárs volt: a zeneművészeti főiskolára sokszor kaptunk tőle tiszteletjegyet különböző koncertekre.

Amikor Lajos fiam 1968. június 9-én megszületett, a 9 órás alkalom után felszóltam neki, hogy „megszületett”, ő pedig leszólt, hogy „a két istentisztelet között megszámláljuk”. Lement a virágáruhoz és megvette az összes virágot, ami ott volt. Az ő autójával mentünk a kórházba; a víztől csöpögő virágot kilógattam az ablakon, úgy vittük. Átadtuk Icának, és 11-re visszaértünk. Na igen, az Üllői úton nem is előzött meg minket senki!

Az énekkarnak Csorba István volt a karnagya. Feleségemmel, Icával oda jártunk. Ő alt volt, én pedig tenor.

Budavárba jött engem meghallgatni a soltvadkerti gyülekezet egyik presbitere, Kerényi Ádám. „Kerényi úr, maga nagyon rosszban sántikál itt, el akarja vinni a papunkat” – mondta neki Jerney tanácsos, az egyik gyülekezeti elöljáró, aki ismerte Ádám bácsit. Aztán igaza is lett: Soltvadkert megválasztott. Mégpedig három jelölt közül, a zsűfólagisig telt templom közgyűlése, egyhangúlag!

1968. június 16-án Káldy Zoltán püspök beiktatott lelkésznek Soltvadkertre, így elkerültem Budavárból.

Káposzta Lajos

Lelkészi Hivatal

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

Samu Piroska irodavezető

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

telefon: **+36-1-356-9736**

mobil: **+36-20-387-9572**

weblap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: **budavar@lutheran.hu**

Bence Imre – igazgató-lelkész

Fogadóóra: kedd 15.00-18.00; péntek 9.00-12.30

e-mail: **imre.bence@lutheran.hu**

Bencéné Szabó Márta – lelkész

Fogadóóra: szerda 9.00-13.00

Péter Zoltán – lelkész

Fogadóóra: kedd 9.00-13.00; csütörtök 9.00-13.00

e-mail: **zoltan.peter@lutheran.hu**

Dr. Fabiny Tamás – püspök

e-mail: **tamas.fabiny@lutheran.hu**

Hírek

- Ádvent 1. vasárnapján az I. kerületi, ádvent 2. vasárnapján a II. kerületi gyertyagyújtáson mondott igei köszöntőt *Bence Imre* igazgató-lelkész.
- December 4-én, ádvent 2. vasárnapján, „püspöki szószékcsere” alkalmából *Kondor Péter*, a Déli Egyházkerület püspöke szolgált közöttünk igehirdetéssel.
- December 7-én gyülekezetünkben tartotta gyűlését a Budai Egyházmegye Lelkészi Munkaközössége. A bevezető áhítaton *Péter Zoltán* lelkész szolgált.
- December 8-án az I. kerület polgármesteri hivatalában a kerület lelkészei tartottak megbeszélést.
- December 13-án közös adventi estét szerveztünk a német ajkú gyülekezet tagjaival. Igét hirdetett *Fabiny Tamás* püspök, a liturgiában *Barbara Lötsch* és *Péter Zoltán* szolgált. Az istentisztelet után terített asztal körül beszélgethettek a két gyülekezet tagjai.
- December 16-án a munkatársi ünnepváró alkalmon a gyülekezeti alkalmazottaknak, szolgálattevőknek, s önkéntes segítőknek mondott köszönetet az elnökség.
- December 20-án *Péter Zoltán* a Fő utcai Budai Polgári Szalonban, a Budai Polgári Közösség adventi összejövetelén tartott áhítatot.
- Decemberben költözött át Alla Yefremova és családja a gyülekezet segítségével bérelt lakásba. Az áprilistól köztünk lévő ukrán családot gyülekezeti adományból továbbra is támogatjuk, *Gilly Lóránt* gyülekezeti tagunk folyamatos segítő és tolmácsolási szolgálatával.
- Decemberben – kórházi kezelés után – a Szezhlo Gábor Szeretetotthonba került *Stúr Dénes* örökös felügyelőnk, aki onnan is szeretettel gondol gyülekezetére.
- December 20-án került ki a templomba az a két ige, amely közel 200 hittanosunk közös alkotása: a gyermekek és a fiatalok egy-egy dekoratív betűt készítettek el egy A4-es lapra. Az akciót *Kovács Kata* és *Péterné Mestery Rita* hitoktatók koordinálták.
- December 29-én ifjúsági előszilvesztert tartottunk.
- Január 1-jén újrakezdésre gyűltünk össze a kápolnában, ahol *Heinczinger Orsolya* felügyelő és *Bence Imre* igazgató-lelkész mondott köszöntőt.
- Január 5-én volt lelkészi hivatalunkban az ökumenikus imahét szolgálatainak megbeszélése, a katolikus és a református gyülekezet képviselői részvételével.
- Január 10-én az építési és a gazdasági munkacsoport ülésén az energetikai megtakarítási lehetőségeket és a pályázatok előkészítését beszéltük meg.
- Január 11-én a Budai Egyházmegye lelkészi közössége találkozott Budagyöngyén. Az áhítaton *Nagy Ádám* beosztott lelkész prédikált, *Bence Imre* pedig bemutatta a 2023. év igéjéről szóló énekét. *Fabiny Tamás* püspök előadást tartott a lelkészek számára a 200 éve született Sárkány Sámuel püspökről.
- Január elején kaptuk az értesítést, hogy országos egyházunk pályázatán a Budavári Gospel Kórus elnyerte annak lehetőségét, hogy stúdiófelvételeket készíthessen.
- Január 15-én kezdődött az ökumenikus imahét. *Bence Imre* kedden a Krisztinavárosban, *Fabiny Tamás* szerdán a görögkatolikus templomban, *Péter Zoltán* pedig vasárnap a református templomban

- hirdette az igét. A Budavári Gospel Kórus a Mátyás-templomban gazdagította a liturgiát. Templomunk pénteken adott otthont az alkalmosorozatnak: Süllei László plébános igehirdetése és a Budavári Schütz Kórus szolgálata tette igazán gazdaggá a liturgiát.
- Január 19-én *Péterné Mestery Rita* és *Kovács Kata* hitoktatók szervezésében Godly Play országos módszertani bemutató volt gyülekezetünkben.
- 2023 januárjában *Fabiny Tamás* nyerte el a Both Antal Teológiai és Kulturális Alapítvány 2022. évi *Pro Unitate in Christo – A Krisztusban megélt egységért* – díját. Gratulálunk az elismeréshez!
- Január 24-én *Fabiny Tamás* által összehívott média-megbeszélés volt a püspöki hivatalban azoknak a lelkészeknek, akik 2023-ban fognak rádiós vagy televíziós szolgálatban igét hirdetni.
- Február 3-án diplomaosztó ünnepség volt az Evangélikus Hittudományi Egyetemen, melyen gyülekezetünk két tagja vette át diplomáját. *Sárik Eszter* másoddiplomás lelkészképzésen, *Hegyiné Oncsik Valéria*, szülési szabadságon lévő hitoktatónk pedig a katekéta-lelkipásztori munkatárs szakon végzett.
- *Bence Imre* részt vett a *Tanuló közösségben* című, 15 éve kiadott konfirmációs tanári kézikönyv átdolgozásában, melyet egyházunk a Konfirmáció és elköteleződés évében új tartalommal tervez megjelentetni.
- Február 5-én istentiszteleten emlékeztünk meg egykori egyetemes felügyelő, Radványszky Albert szolgálatáról. Igét hirdetett *Fabiny Tamás* püspök, emlékező szavakat mondott *Pröhle Gergely* országos felügyelő. Az istentisztelet után a Farkasréti temetőben volt megemlékezés. Gyülekezetünket *Heinczinger Orsolya* felügyelő és *Péter Zoltán* képviselte.
- Február 7-én esperesi vizitáció volt gyülekezetünkben: *Keczkó Pál* esperes, *Dobó György* egyházmegyei felügyelő, *Homoki Olga* felügyelő-helyettes, és *Egerszegi Béla* számvevőszéki elnök ellenőrizte a gyülekezet adminisztrációját, gazdasági és lelki életét.
- Február 8-án *Bence Imre* megbeszélést folytatott *Lehoczky Kristóffal*, a Luther Márton Szakkollégium tanulmányi vezetőjével arról, hogy a 2023-as év tavaszi szemesztere alatt 15 szakkollégiumi hallgató fog megismerkedni a gyülekezet sokrétű szolgálatával.
- Február 18-án gyülekezetünk adott otthont az egyházmegyében szolgáló hitoktatók találkozójának, melyet *Péterné Mestery Rita* szervezett.
- Február 25-én volt az egyházmegye gyülekezeteinek gazdasági megbeszélése, melyen *Kövesy Emese*, gyülekezetünk gazdasági felelőse tartott előadást a 2023-as év gyülekezeteket érintő gazdasági változásairól.

Budavári Hírmondó
 az Egyházközség tájékoztató hírlevele
 Olvasó-szerkesztő: Váradi Adél
 Tördelés: Hegyi András
 Korrektor: Schnellerné Hegedűs Erika
 Grafika: Konczos Éva rajztanár-festőművész
 Felelős kiadó: Bence Imre igazgató-lelkész
 Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.